

קמלן פוסר על שמועה, שסמילנסקי חזמין טלגרפיה
אח בני האכרים לבוא לבנימינה על חשבון מרכז החאחדות האכרים.
ס.ס. בנימינה בקשה שמי שהוא מהוה"פ יבוא מיד
באופן מן יהיה מאוחר.

נמע יצא לבנימינה, ויעצנו את המועצה לצאת לזכרון
ברכה ולפגוש את רמו ולקחת אוחו לבנימינה.
טלפנחי עכשיו (10.45) לבנימינה. הודיעו לי
שעומד משמרה, יש משמרה, לע"ע שקט, שמעו על השמועה בדבר
הזמנה בני אכרים, לע"ע אינם רואים שמי-שהוא בא. בקשתים
להודיע מיד טלפוניית אם יקרה דבר מה.

ברמח-גן הציגו משמרה בפרדס רוזנבלם מלודו
שמנהלו הוא לופין לוינסון. הסרי נמכר לערבי נוצרי,
וורדקש, בדרישה בעל-פה שיעסיק 6 פועלים יהודים. הערבי
ססרב להעסיק יותר מזה.

לויטה ופינסקר ושמוליק.
חחלון לא קטן. הסקד בפולין מססן גידול. יש
16,000 חבר בפולין, מחוץ גליציה. בשטח ההכשרה יש הישגים.
נרכשו מקומות עבודה חדשים (גם נפסדו מקומות עבודה).
בפינסק וילנא עומדים לארגן קבוצים חדשים. נעשית פעולה
בקרב הסניפים. עד עכשיו לא היו "חיים". יש כ-400 סניף

בפולין (סהם כ-40 נקודות הכשרה). הסניף צריך לעסוק בעבודה חרבה
עושה את הפעולה למען א"י העובדת. לחלכה הוא צריך להעביר את
החברים לעבודה - למעשה אין זה נעשה.

יש חטבה ביהסי הסחריות הנוער והחלוצ. גם מצד השת"צ
יש התקבוח יוחר גדולה לחלוצ. הוטב גם היחס להכשרה. בשה"צ
יש חרדה למצב ולחסיסה שבקרב הנוער, ולכן מקריכים יוחר את
ההכשרה. יש קושי ברישחם להכשרה מובדלת. אפילו שני קבוצים
של השת"צ דורשים לעצמם הכשרה נפרדת. מלבד שאלה הפרינצים
יש בכך קושי סידורי.

המסברים של השנחיים לא זעזעו את התנועה, הרסה
החרבותיה תנוכה סייעה לכך. אין החלוצ מעמיק חשוב והמאורעות
לא פעלו עליהם. ברם יש סימני סכנה. בגליציה המצב חמור.
בלי עליה ובלי הרגשה התקדמות הדברים בארץ, נשקפה סכנה בכל
הארצות לנוער. הנמצאים בקבוצי הכשרה מוכנים ומוכשרים לחכות -
אם הם רואים שמישהוא בכל זאת עולה. יש גם סכנת הקומוניזם.
הישנה סכנה זו גם ל"ברית"?

יש, - לדעת לויסה - אבל פחות מאשר לנוער שלנו.
אנשי הביחר יוחר מטוסטמים ופחות חופסים מהנוער שלנו. הביחר
אינו גדל עכשיו.

למפעל ההכשרה אין כל עזרה כספית, ועל קבוצי הכשרה
קמוסים עולים כבדים, העלולים להכשיל.
מה בסופו של חלוצ שאינו עולה ומזדקן?
מחננון. מי שהיה השת"צ נהפך לעורך-דין או מעין זה, מי שהיה

חלוץ נהפך לחנווני.

בליטה יש סכנה בירובייג'ן. היבסקים מאורגנים "עולים"
לברובייג'ן.

הליגה - מקודם עסקו רק במגביות. עכשיו רוצים
שהליגה תעסוק גם בהסברה. קשה להפוך את הליגה לדבר חי.
רוצים להקים קלוב ארצישראלי בליגה. לע"ע נמצאים בליגה רק
אלה שנמצאים כבר בחוץ חוגי א"י העובדה - חלוץ, נוער, מפלגות.
אנשים חדשים לא נוספו - לא חוגים ולא אישים. והדבר קשה לחוסיף.
לאוסף כסף אין סיכויים - בשביל משלוח לא"י. תהוצאות
במקום אוכלות הכל. גם רבוי המסים (לחלוץ, למפלגה, לנוער,
לקה"ק ועוד) מפריע.

החלוץ מסדר עכשיו "מפעל הצלה". רוצה לאסוף

20.000 זהוב. יאמוף אולי 6.000.

האפרם בליגה כבוד. יש - לדעה לויטה - הברח בהקטנה

האפרם.

ההסת' הציונית אינה קיימת. הרביזיוניזם עשה שטות.

ברויזיוניזם הכוח הפעיל וחקיים הוא בית"ר.

בליטה הליגה פעילה. אוספים ושולחים כסף. אין צורך

באפרם, האמוספירה יותר נוחה.

לדעה שלחולשה הליגה גרם חוסר מרכז באירופה אין יסוד -

לפי דברי לויטה ושאר שליחי ההסת' מלבד ניישטר.

ספר הקונגרס נפוץ וקוראים אותו בענין. ספרות הפועלים

בעברית אינה מגיעה לקה"ל. אך גם ספר באדיה לא קל להפיץ.

העחונות האדית סגורה בפנינו, במדה רבה היא בירי חריוניסטים.
אנשינו גם לא מנסים להשחמט בה.

קבוצי ההכשרה אינם מקבלים יותר את "דבר" - לא שלם
והארמיניסטרציה הפסיקה המשלוח. גם שאר העחונים - הפה"צ,
אה"י - אינם מחקבלים אף הם. המקום היחיד שאפשר למצוא
קומפלס של "דבר" זהו ה"פאלקס צייטונג" של הבונד. הסערבח
עושה סטעטים מרשימות ב"דבר".

סאין שואב החלוץ אח"דיעותיו על הארץ ?
כמעט אך ורק משליחי ההסת'.

"בעחיר" נדפס באלפים אכסמפליארים, אבל יש צורך
בספרות אדית. זה עלול אמנם להזיק ל"עחיר" - אבל בלעדיה אין
סזון לחלק רב של החלוץ. למכתבי מרמינסקי היה ערך רב.
כסמרינסקי היה בחו"ל - נחקרו השליחים מהארץ.

למה נחבעת ההסתדרות ?

(1) עליה. בחו"ל יש הרגשה שההסת' אינה פעילה
בעניני עליה. לויסה חושש ל"אקציה" בגולה נגד ה"שירול" -
היא עלולה להגביר תיאוש. אבל מאידך - אם יעברו בשחיקה
יורק המצב.

(2) הכשרה וחקציב לכך - המצב הכספי של החלוץ -
מצב רעב. אין פרוטה לנסיעה לאיזה מקום. שטרוח לא נפרעים.
לעובדים אין אוכל. החקציב שהובטח לשנת חרצב כבר משועבר.
תייבים למשרדים ארצישראליים, לפרטים, לחלוצים - דמי נסיעתם
לארץ.

(3) שליחים. החלוץ אינו יכל להבטיח קיום לשליחים.

לפולין יש להוסיף שני אנשים למרכז ולגלילוח, 3 אנשים לקבוצים.
לגליציה נדרשים שני שליחים (ישראל כהן ופראי שביב). המרכז
תגיצאי דורש רק אחד.

לרוסניה - איש אחד. לליטא - איש לקבוצי הכשרה.
ללטביה - איש במקום שנים (ישוב בחודש הבא). איש לאבסטרסה,
איש לציחיה.

בשביל השליחים יש 30 לא"י מחקח"ק והוה"פ נדרש
לחח 100 לא"י. ב-130 יוכלו לנסוע 6-7 חברים.
בצהרים בא אצלי חבר מבנימינה בדרישה לגשת מיד
לבנימינה.

בשבע וחצי הגעתי לבנימינה. בבית הפועלים מועצה
צפופה, קולנית. התלכתי להזכין את המזכירות (אסרו לי שאין
מזכירות חוקית) לשווע ספור המעשה מהתחלה עד עכשיו, אח"כ
ללכת לישיבה עם האכרים ולנסות להביא את הסכסוך לידי גמר.
סיכאלי ספר השחלשלות הסכסוך. ב-14 לנובמבר גמרה
המועצה עם הועד החקלאי וקבלני הפיף (הלל כהן ומכס שוורץ)
שלעבודה יצאו 8 אכרים נקובים בשמות; שאר הפועלים ילקחו מהלשכה.
הסו"ם וההסכם היה בעל פה. הצד שכנגד הציע להשפיע על 8
האכרים הנקובים לוותר על עבודתם לזכות הלשכה. אם יוותרו -
לא יבואו אכרים אחרים במקומם. בסו"ם עם אכרים וותרו 4:
אהרון כהן, בן-עזרא, בצלאל לוי, ארטור לויין. ב-15 התלה
העבודה, יצאו לעבודה 4 אכרים, שאר העובדים הוזמנו מהלשכה.

כך נמשך הדבר עד היום השלישי. ביום השלישי שלחו האכרים לעבודה את סירותם שלא דובר עליו.

הפועלים באוהו מקום, כעשרים איש, העירו למנהל העבודה, מכס שוורץ, על המקרה. שוורץ ענה, שהועד החקלאי שלח אוהו וזה לא עסקכם כמו הפועלים והוציאו אוהו מהעבודה. סירוטה חזר עם מכבב מהועד החקלאי הדורש להשאירו בעבודה. הפועלים לא הסכימו לכך והוציאו אוהו שנית והמשיכו את העבודה עד הערב. בערב נחקבל מכבב מהוה"ח ללשכה, שלא יקבלו יותר פועלים מהלשכה כל זמן שלא יובטח בכבב שבעש אלסוח לא ישונו והפועלים לא יתערבו בסידור העבודה, ושא יקבלו יותר לעבודה אח דינבורג וחוקוב בגלל פעשי אלסוח שלהם.

מיכאלי ושליו נגשו לוועד החקלאי לברר הענין - כל הבירורים לא הועילו. הם עמדו על דעתם, ששני הפועלים לא ישונו לעבודה ושסירותם דוקא יעבוד. חברינו לא הסכימו לכך, כי ראו בזה הפרח הסכם,

למחרת בבוקר ניסו להתקשר אחם - אולם הם החזקשו. הועד החקלאי התכחש בכלל להסכם, הלל כהן ניסה להתמיד את מזכיר הועד החקלאי על טעוהו שבן היה הסכם, - כהנוביץ ניסה לדבר שייקמו את ההסכם, הם כעסו עליו והוא עוזב הישיבה באמצע. ביום הרביעי העמדה נשמרה בפרדס שוורץ (הסכסוך היה בפרדס קליר), כי ידעו שכאן תחיל היום העבודה, כ-10-12 אכרים ובחוכם סירוטה באו לעבודה. מיכאלי ניסה לפני כך לישב הסכסוך

ולא עלה בידו. האכרים לא יכלו להכנס לפרדס. סכס שוורץ וקליר הם שני פועלים ופצעו אותם (דינבורג וחנוקוב), האכרים הזמינו באותו יום משטרה, בא סרזנט ערבי ביחידות. השומר ניסה לפשר בין שני הצדדים ולא הצליח. הציע אז שיעבדו אלה שעבדו, ובסקום השנים הפסולים יעבדו אחרים, וכמו-כן גם בסקום סירוסה יעבדו אכר אחר. מיכאלי היה נכון לקבל הצעה זו, האכרים מאנו. השומר פסק להפסיק העבודה. העבודה נפסקה, המסמרת נשארה על-יד הפרדס עד הערב - ובערב באו פטריג' וקרמר וקראו את מיכאלי, בנוכחות האכרים חקרו אותו. פטריג' ניסה לפשר - שיעבדו 8 אכרים אלו שהם, ושני הפועלים ישולחו לעבודה אחרת. מיכאלי לא נתן חשובה כי רצה להתייעץ עם חבריו. באותו ערב נחקבל סכתב מהועד החקלאי המציע, שהם יסדרו 8 אנשים לקטיף וסבלות והיחר יזמינו מהלשכה, ששני הפסולים לא יעבדו, כפי שהציע פטריג'. קנו להם בכחב שהמועצה עומדת על ההסכם הראשון, נכונים לבירור, בחנאי שלמחרת חסוך העבודה כמו בשלושת הימים הראשונים.

הועד החקלאי קנה בשלילה, ועמד שוב על הצעה פטריג'.

ביום החמשי בבוקר שוב עמדה מסמרת האכרים, נחאסו גם חס'שם וחכו לבוא המשטרה. זו הגיעה בחשע, 10 רוכבים ערבים ועשרה אנגלים, רינגסון וקרמר, חקרו את מיכאלי עד הצהריים, בינתיים נחקבה העבודה. האכרים דרשו גמר לסען יכנסו לעבודה. מיכאלי דרש שהמשטרה לא תחקב בסכסוך ורק ישמרו על השקם, חרינגסון חזר על הצעה פטריג'. המועצה לא הסכימה. המסמרת באה

לפרוס ודרשה מהמסמך להתרחק מהשער למען יוכלו האכרים להכנס.
המסמך עמדה ע"י השער והאכרים נכנסו ועבדו. העבודה החלה
בערך בשתיים עשרה. סצד המסמך היו צעקות, על ידם עמדו
השוטרים. בצהרים באו לופט ואריאב.

הסו"ם בין שני אלה נוסר בלא כלום. ביום ששי לא
עבדו כלל. סמילנסקי בא הנה ביום ששי.

בשבת עבדו ערבים. ביום הראשון (אחול) לא עבדו.

היה נסיון של סו"ם בין אכרים אחדים ובין המועצה. שמעון כהן
קשה חוזה עם הלשכה על שני פועלים למשך שבועים וחודש בידו
לבחור אח מי שרוצה. הומין אח שני "הפסולים". אמש הלכו
מיכאלי וריפטין לסו"ם עם הועד החקלאי (מיכלס). מיכלס עמד
על הצעת סטריג'. חברינו קנו בשלילה על ההצעה כלה, אבל חורקו
שעל חוקי ההצעה הם נכונים לדון, אמרו שעל שני "הפסולים" לא
ידברו בכלל - ושגם הצד השני לא ידבר עליהם - ובדבר הש. ונה
בארו שהפועלים סובלים מחוסר עבודה. מיכלס אמר שהקמיק הוא
בכלל רק לזמן קצר והם נכונים להסציא 8 ימי עבודה אחרים לפצות
עבודה 8 האכרים. חברינו לא הסכימו לכך.

הבוקר באו שמעון כהן וכהנוביץ למועצה בהצעה, שהם
ישפיעו על הועד החקלאי שלא יזכירו כל ענין שני "הפסולים"
בחנאי שהמועצה תסכים לשמונה אכרים, וחמורחם יבטיחו 8 ימים
אחרים כהצעת מיכלס. מיכאלי קנה שיחיעץ עם חבריו. בינתיים
נשלח מכתב מטעם המועצה (אמש היחה ישיבת המועצה והחליטה לעמוד
על קיום החסכם ולכתוב לשמעון כהן שהחווה שערך עם מיכאלי על

שני פועלים אמנם קיים, אבל אינו יכול לדרוש אותם שני הפועלים) לשכעון כהן ששני הפועלים הללו לא ישלחו לו. המכתב נשלח על-ידי פרדקין. חברי המזכירות הם: סבלום, שנפלד ושבחי (ריפטיין מעיר שבמועצה נבחר רק שנפלד) שאלתי את פרדקין סי נחן לו הוראת לשלוח מכתב זה. ענה איש לא נחן לו הוראת, גם לא שנפלד (ריפטיין - אמש חוחלם שפרדקין ואורנשטיין ינסחו המכתב לשכעון כהן).

כשבא מיכאלי להתייעץ עם החברים מצא את פרדקין, אורנשטיין, ריפטיין ושנפלד וקובו. הללו הציע לו לחתום על המכתב. לרגל ההצעה החדשה סרב מיכאלי לחתום על המכתב. החברים הנ"ל דחו את הצעת מיכאלי ועמדו על משלוח המכתב (סלבד קובו).

האכרים יצאו לעבודה והמסמרת היחה במקום. פרדקין סלפן אז (בשעה 8) לח"א לוח"מ ולמרכז שיבואו חנה מיר. קפלן חציע להביא את רסו סחחנה זכרון. מיכאלי נגש לזכרון ופרדקין ניגש לחחנה בבניסינה ובקש את רסו לרדת. רסו ענה לו שנחן כבר הוראות למיכאלי ועל-פי זה חחנהגו.

האכרים ניסו לעבוד והמסמרת לא נחנה לעבוד. היו דחיפות וקטטות. כעבור רבע שעה - בערך כעשר - בא אוסו של מסמרת ומיכאלי שב ברכיבה. המסמרת נסחה שוב לפשר, חדשו הצעת פטרייב, מיכאלי ניהל מו"מ עם הלמר (יו"ר הוה"ח) על יסוד הצעת הבוקר. הלמר עמד בחוקף על זכות השמונה, הלמר ענה שעליו להתייעץ עם מרכז האחודות האכרים.

רץ מהאכרים סחר לשוטרים וספר שיש מכות, והשוטרים

באו למקום.

מיכאלי מסר הוראות רמז לקובא (ריפטין). ריפטין

התנגד שמיכאלי ימסור הוראות רמז לחבריו. מיכאלי ספר למשטרה

(במעמד האכרים) דברי רמז, ההוראה נפגשה בהתסמרות כצר החברים.

עם בוא המשטרה החלו האכרים לעבודה - בעשרים וחמשה

אכרים ביניהם גם מזכרון ומגבעת-עדה. האכרים הציעו שישאירו רק

8 אכרים ובמקום הנשארים יבואו 18 פועלים. מיכאלי לא הסכים,

ובהתיעצות החלט לא לחת 18 פועלים במשך היום.

האכרים המשיכו לעבוד, מיכאלי הודיע שבנוכחות

המשטרה הוא מפסיק כל מו"מ, ורק בהעדר משטרה ינהלו מו"מ.

תערב התאספה המועצה והחליטה שהיא עומדת על עמדתה

הקודמת בחוספת הוראות הוה"מ ובוותרת בשלושה אנשים: מיכאלי,

רזניק ולוקוב שינהלו את המו"מ יחד עם ב"כ הוה"מ והמרכז.

השה"צ הודיע שהוא מסתלק לאחר שהצעותיו נפלו. השה"צ הציע

לעבוד על עמדה המועצה הקודמת, ושמיכאלי לא ישתתף במו"מ,

לאחר שהוא גרם לפזור המשטרה.

בולק (מהשה"צ) מוסיף: אני בקשתי כחבר ועדה הפעולה

שלא תמסור שום דבר במעמד המשטרה והאכרים, תספר הוראות רמז

רק לחברי המועצה. מיכאלי סרב.

בעשר נפגשנו עם האכרים: הלל, כהנוביץ, שמאי,

אלטשולר ועוד. מיכלס פוחד: כל העבודה היא 3,000 חיבות,

ז"א 300 ימי עבודה והענין כבר עלה אולי ב-300 ישיבות.
העירותי שלאחר ששמעתי מחברי את כל פרטי הדבר, אני רואה
שכל הענין הטרגי-קומי הזה היה יכול להגמר במשך 6 רגעים
אילו היו במקום שני אנשים בדעה צלולה מכל צד.
הלל כהן מודיע ששנים משמונה הפרדסנים - לופין
ואחיקור - אינם פה ואינם בטוחים שיקבלו את ההסכם פה, אם כי
הנוכחים ישפיעו עליהם.